

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

Wojska włoskie docierają do Addis Abeby

Rzym. — Według nadeszłej właśnie do Rzymu depeszy prywatnej, doszła włoska straż przednia do stolicy abisyńskiej Addis-Abeby.

Paryż. — Havas donosi z Rzymu: We dług ostatnich informacji, przednie strzeż włoskie niezmotoryzowane, znajdują się u wrót Addis-Abeby, nie wchodzą jednakże do miasta czekając na kolumnę zmotoryzowaną, która minęła przełęcz Termaber, walcząc z wielkimi trudnościami. Pomimo ulewnej deszczu marszu nie wstrzymano.

Saperzy naprawiali droge przez całą noc przy świetle reflektorów. Kolumnie towarzyszy 150 samolotów.

Tylko część wojska zajmie miasto, po nieważ marsz. Badoglio zamierza jedno części okupować całą okolice.

Waszyngton. — Posel Stanów Zjednoczonych w Addis-Abebie nadesłał 4 b. m. następującą depeszę: Włoskie strzeż przednie znajdują się w odległości 18 km. od stolicy. Prawdopodobnie dzisiaj wejdą do miasta.

Zrewoltowany tłum otoczył poselstwo amerykańskie, co zmusiło posła St. Zjedn. do zwrócenia się do posel-

stwa brytyjskiego o nadesłanie oddziału wojska w celu ewakuowania Greków, Rosjan i Ormian, którzy schronili się w poselstwie.

WŁOSKI KOMUNIKAT WOJENNY.

Rzym. — Komunikat wojenny Nr. 202 powiada, że kolumna samochodowa przekroczyła przełęcz Termaber i obsadziła Debrę Brehan, dawną stolicę prowincji Szoa. Straż przednia znajduje się o 40 km. na południe od Debrzy Brehanu. —

Na froncie południowym ofensywa posuwa się naprzód mimo ulewnych deszczów. Oddziały włoskie, znajdujące się w odległości 80 km. od Dagaburu, pobili i rozprószyli wojowników głośnego Omara Samantara, który w roku 1925 zabił kapitana Carolei a później wstąpił do służby negusa. Omar Samantar jest ciężko ranny. Jego syn poległ z trzydziestu wojownikami.

Szczepcy ogadeńskie przyjmują wojska włoskie z radością, jako oswobodzicieli.

Lotnictwo rozwija na całym froncie bardzo silną działalność.

Echa wizyty premiera belgijskiego.

Zdjęcie przedstawia premiera Van Zeelanda po złożeniu wieńca na grobie Nieznanego Żołnierza w Warszawie.

Tragiczne chwile stolicy Abisynji

Zrewoltowany tłum oblega poselstwo europejskie.

Rzym. — Silna ulewa, jaka spadła ub. niedzieli w Addis-Abebie, ugasiła po części pożar. Tylko pałac cesarski oraz gmach urzędu celnego płoną w dalszym ciągu. Miasto przedstawia zupełną ruinę. Bandy Abisyńczyków, które splądrowały doszczętnie miasto, uciekają obecnie przed wojskami włoskimi.

Gmach poselstwa francuskiego oblegony jest przez tłum Abisyńczyków, domagających się wydania 16 jeńców włoskich, którzy znaleźli tam schronienie. Żałoga poselstwa bronić się będzie aż do nadejścia pierwszych patroli włoskich, na które wszyscy Europejczycy czekają, jak na zbawienie. Gmachu poselstwa tureckiego bronią wojska hinduskie, które zastrzeliły już kilku atakujących Abisyńczyków.

Z poselstwa amerykańskiego przewieziono już wszystkie kobiety i dzieci do gmachu poselstwa angielskiego z wyjątkiem małżonki posła amerykańskiego, która wraz z mężem oraz 6 Amerykanekami pragnie wziąć osobisty udział w obronie poselstwa.

Budynek poselstwa angielskiego, w którego parku koczują obecnie 1.000 Europejczyków, nie został dotąd zaatakowany. Do poselstwa tego schronili się także abuna Kirillos, biskup, najwyższy duchowny kościoła koptyjskiego.

Również i poselstwo niemieckie nie zostało dotąd zaatakowane.

24 Europejczyków, przeważnie Greków i Ormian, padło dotąd ofiarą rabunków. Zona pewnego misjonarza amerykańskiego poniosła śmierć od zblakanej kuli.

Kierownik angielskiego Czerwonego Krzyża, dr. Melly, został ciężko zraniony przez plondrujący motoch w chwili, gdy zamierzał przyjąć z pomocą ranne Abisyńczyków.

Na ulicach Addis-Abeby leżą pokotem zwłoki setek zabitych.

Wedle najświeższych wiadomości, pierwsze patrole wojsk włoskich oddalone są od stolicy Abisynji już tylko 12 kilometrów.

RABUNEK PAŁACU CESARSKIEGO.
Londyn. — Według „Daily Telegraphu”, miał rzekomo negus przed swym wyjazdem ze stolicy otworzyć bramy swego pałacu i zezwolić na splądrowanie go przez tłum. Mężczyźni i kobiety stacjali formalne walki, chcąc dostać się na pokoje cesarskie i w krótkiej chwili został pałac odarty z wszystkiego co przedstawiało jakąkolwiek wartość

Podobnie też magazyny broni i amunicji zostały ludności uprzystępnione. Tysiączne tłumy widziało się na ulicach unoszące skrzynie i wszelaką broń. Po nieważ w dodatku niektórzy dorwali się zapasów alkoholowych, więc w mieście dochodziło do niesłychanych wybrzydłości. M. in. jakiś podchmielony osobnik strzelił do angielskiego lekarza dr. Mel-

ly, w chwili gdy ten na czele oddziału sanitarnego zbierał rannych z ulic miasta. Strzał okazał się bardzo poważny i niewiadomo, czy uda się dr. Melly utrzymać przy życiu.

Jakaś zblakana kula wpadła do szpitala adwentystów, zabijając żonę amerykańskiego lekarza, która leżała w łóżku pogrążona w śnie.

FARINACCI CIĘŻKO RANNY.

Rzym. — Z Dessie donoszą, że b. sekretarz partii faszystowskiej dep. Farinacci, który służy jako ochotnik w lotnictwie włoskim w Abisynji, został ciężko ranny w prawą rękę, na skutek wybuchu granatu podczas ćwiczeń granatjerskich. Rękę musiano amputować.

Po wyborach we Francji

ROZDZIAŁ MANDATÓW.

Paryż. — Nadeszły już wiadomości o wyniku wyborów w trzech okręgach kandydatów. Dwa mandaty otrzymali niezależni socjaliści, a trzeci otrzymał rady-

kał socjalny.
Wobec tego rozdział mandatów przedstawia się następująco: Ze stronnictwa Frontu Ludowego¹ otrzymali: socjaliści 146, socjaliści niezależni 11, socjaliści grupy Paul-Boncoura 25, radykał socjalni 116, komuniści 72, niezależni komuniści 10.

Z grup prawicy i centrum otrzymali: konserwatyści 10, demokraci ludowi 23, federacja republikańska Lois Marina 90, republikanie lewicy 83, niezależni radykali 31 i jeden bonapartyista. Drobne zmiany nie są jeszcze wykluczone.

Paryż. — Dzienniki francuskie stwierdzają prawie jednomyślnie, że Front Czerwony odniósł ważne zwycięstwo w obecnych wyborach do parlamentu. „Journal” uważa za najdotkliwszą porażkę i to zarówno moralną jak i cyfrową, odniesła partia socjalnych radykałów.

„Matin”, pisze: Poraz pierwszy od 40 lat utraciła partia socjalno - radykałna swoje dominujące stanowisko najsilniejszego stronnictwa w parlamencie.

„Le Jour” wyraża zapatrywanie, że w wyniku wyborów rząd znalazł się w niemożliwym położeniu. Właściwie przelimitowane parlamentarne z lutego 1934 roku nie przestało dotąd istnieć, teraz dołączając się do tego przesilenie formy rządu i jeżeli siły narodowe nie zdążą wziąć góry, to dojdzie może do katastrofy. Partia socjalistyczna jako najsilniejsza, dźwierzć będzie władzę i ściśle realizować będzie program Frontu Ludowego. Przejmują wprost obawę skutki tej akcji, które muszą się odbić nie tylko na wewnętrznym życiu kraju, ale i na jego polityce zagranicznej i finansowej.

Dlaczego Negus uciekł

Paryż. — Agencja Havasa w depeszy z Dżibuti w następujący sposób tłumaczy wyjazd cesarza:

Haile Selassie opuścił Abisynję, rozu miając, iż wszystko jest stracone. Po porażce w prowincji Tigre, przedewszystkiem po zajęciu przez Włochów Dessie, do czego przyczyniła się rewolta plemienia Rata Galla w prowincji Wollo, cesarz przypuszczał jeszcze, iż uda mu się zagrozić drogę Włochom maszerującym na Addis-Abebe.

Z frontu do Addis-Abeby napływali

W Madrycie znów płoną kościoły

NAPADY ROZBESTWIONEGO MOTOCHU.

Madryt. — Napady czerwonego motochu madryckiego na kościoły nie ustają. Na przedmieściach Tetuan i Chamartiu pali się pięć kościołów. Pożar gasi kilka straży ogniowych, lecz naogół wysiłki ich ograniczają się do zlokalizowania ognia i zapobieżenia przeniesienia się płomieni na sąsiednie domy. Szkoły klasztorne Plar Covadonga oraz klasztor franciszkański de los Salesianos stoją również w płomieniach.

Rozbestwiony tłum napadł na kilka mieszkań, między innymi na mieszkanie burmistrza obwodowego i podpalił domy.

W kilku punktach miasta przyszło do starć z policją, która odparła atak tłumów na kilka kościołów i zapobiegła ich

podpaleniu. Jeden napastnik odniósł ciężkie rany, a kilku innych cięższe.

Podburzona ludność przedmiejska napadła na mieszkańców klasztornych i znanych prawniców i pobiła ich. Dwudziestu pięciu ludzi, z których część odniosła ciężkie rany, przewieziono na stację ratunkową. — Między rannymi znajdują się jedna obywatelka francuska.

Tłumy zradykalizowane przeciagają przez miasto i wzywają do strajku generalnego. W kilku miejscach porzucono już prace przy budowie domów. Na dworcu południowym zastrajkowali w potuldnie przeładowacze, by wymusić spełnienie zgłoszonych swego czasu żądań.

Angielscy grenadierzy gwardii przed królem.

Zdjęcie nasze przedstawia pułk angielskich grenadierów gwardii królewskiej, w czasie przeglądu przez króla Anglii Edwarda VIII-go, po powrocie pułku ze służby w Egipcie.

